

Nummer 9

1. SEPTEMBER 1941

90. Aargang

Apostel Richard R. Lymans Tale ved
Foraarskonferencen April 1941.

Kristus selv, den højeste Myndighed har sagt: „Velsignet er de, der stifter Fred, for de skal kaldes Guds Børn“. Matt. 5:9. Der er intet Verden i Dag behøver mere end Fredsstifere. Og hvis der under Kampens Stridigheder, som nu udkæmpes i uhørt Raseri, kan opstaa Mænd, som kan og vil stifte en varig Fred, saa vil saadanne i Sandhed være Guds Børn.

Truende Magter:

Dette er ikke almindelige Tider. Vi lever i en kritisk Periode. En Undersøgelse af Tilstandene i Verden afslører den Kendsgerning, at vi kun har gjort ringe om i det hele taget nogen Fremgang mod den Fred og Forstaaelse, som Menneskehedens Frelser forkyndte for nitten Aarhundreder siden. Jordens civiliserede Nationer har opstillet deres Hære til Krig og Forsvar i en Maalestok, Verden aldrig før har set. Tropper er ude, som truer at kuldkaste Friheden, Demokratiet og vor Levemaade, om ikke selve vor Civilisation. Krig, ødelæggende, hærgende og barbarisk, plager Luften, Havet og Landet. Dette er alvorlige Tider for os alle. Mere end 16 1/2 Million af vore unge Mænd i

Alderen mellem 21 og 36 er allerede blevet indkaldt til Militærtjeneste i De forenede Stater. Jeg gentager, at dette er alvorlige Tider for os alle.

To vigtige Spørgsmaal opstaar nu hos de, der grunder over Situationen.

1. Hvad kan vi gøre?
2. Hvad vil komme efter?

Tro, det eneste Hjælpemiddel:

Menneskets Snildhed synes afmægtig over for en moderne Krigs frygtelige Ødelæggelser. Verden er i Nød. Den kæmper i Smerte, fordi Menneskene i deres Selviskhed har glemt Gud; de har forladt Sandhedens Vej, Barmhertigheden og Retfærdigheden. Hvordan det nu er eller ej, saa afhænger Menneskehedens Skæbne af dets Tro paa Verdens Skaber.

De Sidste Dages Helliges Religion, som er vor Herre og Mesters Religion, indeholder og fremsætter de Kræfter, som skaber Fred og Retfærdighed. Moraliteten har dens Centrum i Religionen. Uden dens frelsende Magt kan Demokratiet ikke leve. Selviskhed, Gridskhed, Ærgerrighed og Magtbegær vil, om det ikke bekæmpes, resultere i Strid og Blodsudgydelse. Medmindre der lægges en Dæmper paa disse Tilbøjeligheder, og de kontrolleres af Bjergprædikens Aand, medmindre Jesu Kristi Evangeliums uselviske Aand faar Plads i Menneskenes Hjerter og manifesteres i deres Forhold overfor hinanden, saa vil Civilationen uvægerligt gaa tilbage. Retfærdigheden er fundamental for Verdens Fred og Fremgang. Hvorledes kan denne Aand opelskes? Hvad kan der gøres for at give Verden den Fred, som vi beder om? Hvorledes kan vi opelske Mesterens Aand og gøre den effektiv? Dette er træffende og vigtige Spørgsmaal i denne Tidsalder?

»Søg og I skal finde«.

Jeg vil forelægge eder to meget simple men fundamentale Maader, der om trofast fulgt, til Slut vil bidrage til at bringe Fred i Sindet og Lykke. Bøn er den første Tilnærmelse til den almægtige. Han er og vil for stedse vedblive med at være vor Styrke og Tilflugt. Vi ved, at han endnu lever, og at han regerer fra det høje. Kristus har selv sagt:

»Bed. og det skal gives eder; søg, og I skal finde; bank paa, og der skal blive aabnet for eder: For hver den, der beder, han faar, og den, der søger, han finder, og for ham, der banker, skal der blive aabnet«. — Matt. 7: 7-8.

De Sidste Dages Helliges Religion bringer Verden den lyse Forsikring, at Gud vor evige Fader endnu lever og vaager over sine Børn. Han holder Menneskenes og Nationernes Skæbne i sin Haand. I sin egen Tid og paa sin egen bestemte Maade vil han sørge for, at Retfærdighed bliver belønnet, og at Sandheden til Slut sejrer. Jeg er af den faste Overbevisning, at kun ved Omvendelse til den sande Religion, kan der komme varig Fred i Verden. Der findes ingen anden Maade.

Appel til at overvære Nadvermøderne:

En af de simple Maader, hvorpaa Sidste Dages Hellige kan komme i Samkvem med deres himmelske Fader, er vcd at overvære deres Nadvermøder. Vi kommer ikke først og fremmest til disse Møder for at høste Kundskab eller for at blive underviste; men for at dyrke Gud og deltage af Nadveren, for at bøje vore Hoveder og lukke vore Øjne, for at omvende os fra vore Fejl og angre vore Synder, for at bede om Tilgivelse for dem og bønfalde vor himmelske Fader om hans Hjælp og Vejledning i vore Bestræbelser for at overvinde vore Svagheder. Disse Møder har som særlig Hensigt at opbygge Aandeligheden, at forøge Troen, at styrke Vidnesbyrdet og at fylde Sjælen med en Iver efter Sandheden og Hjerterne med en Kærlighed for Verdens Forløser.

Jeg appellerer til alle Sidste Dages Hellige om at komme til disse Møder og der i dyb Ydmyghed og med angergivne Hjerter gøre Herren til deres fortrolige Ven, fortælle ham om deres Svagheder, indrømme deres Fejl og inderligt søge om Tilgivelse erindrende, at et af Evangeliets herlige og fortrøstende Principper er Omvendelse og Tilgivelse. Skriften fortæller os:

»Dersom eders Synder end var som Karmesin, da skulde de blive hvide som Sne, om de var røde som Skarlagen, skulde de blive som Uld«. — Esaj. 1: 18.

Naar vi oprigtigt har omvendt os, naar vi har sat vort Hus i Orden, lad os da huske, at om vi beder „med Tro

som et Sennepskorn“, da skal intet være umuligt. — Matt. 17: 20.

Bønnens Magt:

Den anden af de to Maader, hvorpaa vi kan komme i Samkvem med vor himmelske Fader, er rundt om Familiealteret i daglig Familiebøn og ved at opsende vore personlige Bønner. Bønnen har Magt. Roger W. Babson siger, at i disse Dage latterliggører nogle af vore Stormænd og Herskere Religionen; men han tilføjer yderligere, at disse selvsamme Mænd kan takke de Familiebønner, som engang dagligt blev opsendt af deres Forfædre for alt, hvad de ejer.

En berømt Videnskabsmand, Dr. Alexis Carrel, har fornyligt sagt (Readers Digest, Marts 1941), at Bønnen er den mægtigste Form for Energi, som Mennesket kan udvikle; at dens Indvirken paa Menneskets Sind og Legeme lige saa let kan spores som Effekterne af Kirtlernes Sekreter. Dens Resultater kan spores i forøget fysisk Opdrift, i større intellektuel Kraft, i større moralsk Modstandsevne og i en dybere Forstaaelse af de Realiteter, der ligger til Grund for de menneskelige Forhold. Bønnen er Begyndelsen til Sjælens Rejse mod Naadens Rige. Den skaffer Menneskene en stadig Forøgen af Opholdelsesdrift. Bøn er ligesom Radium en Kilde af lysende, selvudviklende Energi. Naar vi beder, sammenkæder vi os selv med den udtømmelige Drivkraft, der drejer Universet“. Vi kan bede overalt, paa Gaden, paa Kontoret saavel som i Lønkammerets Ensomhed eller i Kirken. Til Slut skriver han:

»I Dag som aldrig før er Bønnen en vital Nødvendighed i Menneskenes og Nationernes Liv. Mangel paa Fremhævelse af religiøs Følelse har bragt Verden til Ødelæggelsens Rand. Vor dybeste Kilde til Magt og Fuldkommengørelse er blevet forladt ynkeligt uudviklet. Bønnen, den basiske Udøvelse af Aanden, maa gøres til noget aktivt i vort Liv. Menneskets forsømte Sjæl maa gøres stærk nok til endnu engang at kunne hævde sig; for hvis Bønnens Magt igen bliver frigivet og anvendt i almindelige Mænds og Kvinders Liv, hvis Aanden klart og tydeligt hævder dens Krav, saa er der endnu Haab for, at vore Bønner om en bedre Verden vil blive besvaret«.

De to Kilder til Sikkerhed:

Min Appel er derfor, at vi regelmæssigt samles til vore

Nadvermøder og værdigt deltager af Herrens Nadver, og at vi i vort daglige Liv rundt om Familiealteret saavel som i Løndom ydmygt og inderligt beder vor himmelske Fader om den Fred, som den kristne Menneskehed overalt bøn-falder om, den Velsignelse, som alle Nutidens Mennesker trænger allermost til. Saa vil vort Liv og vore Handlinger blive forædlet og vor Tro paa den almægtige vil vokse. Saaledes vil vi føle den Tillid og det Samkvem med vor himmelske Fader, som vil give os Sikkerhed og Styrke og indgyde os et uselvvisk Ønske om at tjene og velsigne de, vi omgaas. Som Paulus har sagt:

»Lad os ihukomme den Herre Jesus Ord, at han selv har sagt: Det er saligere at give end at tage«. Apost. Gern. 20:35.

Naar Menneskehedens Selviskhed forsvinder, vil Frelsen komme til Jorden. Vejen til Fred og Lykke er da at vende sig til den almægtige, at opelske hans Aand, at tilbede ham og bede om Tilgivelse for vore Synder og Svagheder. Ved regelmæssig Overværelse af vore Nadvermøder, fornyer vi, om vi deltager af den hellige Nadver med rene Hænder og Hjerter, vore Pagter med den almægtige, og den Velsignelse „at hans Aand altid maa være hos dem“ vil være vor.

Krigens Følger:

Nu til den anden Afdeling af mit Emne. Hvad vil komme herefter? Naar denne store Krig holder op, vil Hungersnød, Bitterhed og Erindringen om Forurettelse gøre en god og varig Fred umulig, medmindre de, der udarbejder Fredsbetingelserne, er fyldte af Fredsfyrstens Aand og kan gaa til Værks som Lincoln „Uden Nag mod nogen, men med Kærlighed til alle“. Saa længe som Ønsket om Hævn eller Straf leder de, der udarbejder Fredsbetingelserne, saa vil Krig og Rygter om Krig plage Jorden.

Vidtsynede Statsmænd og Økonomer er enige om, at efter denne Krig vil der følge en Krise meget større end de, der har fulgt tidligere. Verden vil være tvunget til at kæmpe mod de finansielle, økonomiske og sociale Efter-slat af de nuværende frygtelige Stridigheder, der bliver ført fra mange Fronter.

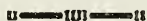
En Krigs Længde og Streghed bestemmer Længden og

Alvoren af den efterfølgende Krise. Hungersnød, Pest, Sygdom og Fattigdom vil uden Tvivl overgaa alle Folkeslag og Nationer i større eller mindre Grad efter Krigens Slutning. Af denne Aarsag gentager jeg den Appel, der er blevet fremsat fra Begyndelsen af Kirkens Ledere, at alle Sidste Dages Hellige, saa vidt som det er muligt, skal komme ud af Gæld og holde sig uden for Gæld.

Fred gennem Retfærdighed og Næstekærlighed:

I Sandhed, hvad Verden i Dag trænger mere til end noget andet, er Fredsstiftere. Og jeg gentager; at hvis der ud fra de nuværende Kampes Stridigheder kan opstaa Mænd, som kan og vil planlægge en varig Fred, Mænd, som ikke bærer Nag mod nogen, men har Kærlighed for alle, saa maa og vil disse for stedse blive regnet blandt Guds mest udvalgte Børn.

Til Slut appellerer jeg igen til eder om at gøre disse to Ting: 1. Overvær trofast Nadvermøderne; 2. Opsend dagligt eders Familiebønner og eders personlige Bønner. Hvis vi alle kan og vil gøre disse to Ting, hvis vi kan leve et uselvsk kristent Liv, saa vil Vidnesbyrdet om, at Jesus er Kristus brænde i vore Sjæle, og vi vil færdes med Tillid blandt vore Medmennesker og udbrede Forløserens Aand, som er Fredens og Kærlighedens Aand.

Afløsning i Ungdomsforeningerne.

Det er med Beklagelse, at „Stjernen“ maa meddele, at Præsidenterne for Ungdomsforeningerne i Danmark, Str. Ellen Christenten og Brd. Edmund Kaiser efter eget Ønske er blevet afløst fra deres Stillinger, som de har beklædt i adskillige Aar. Blandt deres store Arbejde for Ungdommen maa særlig nævnes Stævnerne, som under deres Ledelse er naaet frem til stadig større og større Succes. Vi takker dem begge for deres store Indsats for Ungdomsforeningerne i Den danske Mission.

Har vi Raad til at betale Tiende?

„Det er bedre at sætte sin Hu til Herren end til noget Menneske“. (Salm. 118: 8). De, der holder Tiendeloven, der blev givet Kirken ved Aabenbaring den 8. Juli 1838 (Pagtens Bog 119: 4), udviser Tillid til Herren. Tillid til Herren er et Resultat af Tro og Erfaring. De Mennesker, der har betalt deres Tiende med rette Motiver, har igennem den Glæde og Tilfredshed, de derigennem er kommet til at føle, modtaget et Vidnesbyrd om, at det er rigtigt, hvad de har gjort. Saaledes er deres Tro blevet styrket. De ved, at „Velsignelserne, som kommer fra Himlens Sluser“, fordi de har betalt Tiende (Malakias 3: 19) kan tage mange Former — forøge deres Tro, give dem større Magt til at modstaa Fristelser og overvinde det onde, give dem Sundhed og beskytte dem mod Ulykke, skænke dem større Visdom og Forstaaelse, større Selvkontrol, større Glæde for Kirkens Arbejde og bedre økonomiske Forhold. For at sige det i Korthed, de, der betaler deres Tiende, faar større Tillid til Herren og bliver mere beredvillige til at anerkende hans Haand i alle Ting.

Desværre findes der nogle, som synes at tro, at de ikke har Raad til at betale Tiende, *idet de glemmer, at Herren vil aabne en Udvej for de, som oprigtigt prøver paa at gøre hans Vilje*. Han kan spare dem for talrige Udgifter — Ulykke, Sygdom og Uheld, saavel som lade dem faa Fremgang paa utallige Maader.

Præsident Baily i Sheffield, England, fik engang stillet det Spørgsmaal af en af sine Kolleger, hvorledes han kunde faa Raad til at betale Tiende. Begge Mænd fik den samme Løn og havde omtrent lige store Familier. Som Svar spurgte Broder Baily sin Kollega om, hvor meget hans Familie brugte til The, Tobak og alkoholiske Drikke. De fandt ud af, at Udgifterne til disse Nydelsesmidler hos Kollegaens Familie var større end, den Sum, Broder Baily betalte i Tiende. Derfor svarede Præsident Baily: „Jeg har Raad til at betale Tiende, fordi min Familie holder Visdomsordet“. Yderligere sagde han, var der

meget mindre Sygdom i hans Familie end i hans Kollegas. Saa Broder Bailys Nettoindtægt satte, endskønt hans Bruttoindtægt ikke var større end Vennens, dog hans Familie i Stand til at leve meget bedre end dennes.

En oprigtig og trofast lagttagelse af Tiendeloven vil aldrig hemme et Medlem af Kirken i økonomisk Henseende, men vil tværtimod altid blive til hans Gode.

Det var let for Præsident Baily at betale sin Tiende, fordi han holdt Visdomsordet. Vilde det at holde Visdomsordet sætte ethvert Medlem af Kirken i Stand til at gøre det samme?

I 1938 blev der i Staten Utah betalt den uhyre Sum af 10.571.144.70 Dollars, omkring 20 Dollars pro Persona, til alkoholiske Drikke og Cigaretter. Hvis vi hertil lægger det Beløb, der blev udgivet til Te, Kaffe og andre Former for Tobak — 10.571.000 Dollars —, saa vilde vi komme op paa en Sum af mere end 25 Dollars pro Persona. Vilde vi i Stedet for Staten Utah tage et hvilket som helst andet civiliset Land, vilde vi komme op paa et Beløb noget lignende det her angivne.

Saaledes er det klart, at hvis alle Kirkens Medlemmer holdt Visdomsordet og betalte deres Tiende, saa vilde de ikke blot høste de Velsignelser, der følger Opfyldelsen af denne Lov; men de vilde i Virkeligheden ogsaa have flere Penge paa Lommen.

(„Improvement Era“, April 1939).

.....

Husk Høstfesten i Deres Gren d. 1. Sept.

EFTERAARSKONFERENCERNE!

Efteraarskonferencerne vil i Aar komme til at falde, som følger:

København.....	12.-15.	September
Esbjerg.....	19.-22.	September
Aalborg.....	26.-29.	September
Aarhus.....	3.-6.	Oktober
Odense.....	11.-13.	Oktober

Som sædvanligt vil Konferencen blive indledet med en Koncert Fredag Aften, hvor dette er muligt. Lørdag Aften er forbeholdt Grensmøde for Kirkens Medlemmer, hvilket Møde jeg haaber vil blive velbesøgt, da jeg har vigtige Ting at meddele Søkende. Søndagsmøderne begynder med Præstedømmsmøde Kl. 9,00; fortsætter med Søndagsskole Kl. 10,00 og slutter med stort offentligt Møde om Aftenen. Mandag er som sædvanlig overladt Kvindelig Hjælpeforening.

Jeg haaber, at der vil komme saa mange Brødre og Søstre til disse Møder som muligt, saa at disse Konferencer maa blive lige saa store aandelige Fester som de øvrige, vi har afholdt.

ORSON B. WEST
Missionspræsident.

Kirkens finansielle og statistiske Rapport for Aaret 1940.

Opførelse af Mødehuse og Vedligeholdelse af samme	Doll.	1.627,921,15
Omkostninger til Missioner og Mødehuse	-	628,338,03
Omkostninger til Kirkens Skoler	-	924,495,95
Omkostninger til Templer	-	352,423,60
Omkostninger til Hospital	-	10,665,13
Hjælp til trængende, værdige Medlemmer	-	594,917,00
Summa	Doll.	4.138,760,86

Medlemsantal i Zion og dens organiserede Stave .	703,017
Medlemsantal i Missionerne	159,647
	Summa <u>862,664</u>

Børn velsignede	21,544
Børn døbte over 8 Aar.....	14,412
Voksne døbte.....	7,877
Udsendte Missionærer	4,685
Fødselsprocenten er	31,9 pr. 1000
Ægteskabsprocenten er	18,4 pr. 1000
Dødsprocenten er	6,5 pr. 1000

Den statistiske Rapport viser Fremgang i alle Henseender.

L E D E R S T Æ V N E .

Et historisk Møde i Aalborg.

Den 7. Juni 1941 blev der i Aalborg afholdt et for Den danske Mission historisk Møde, hvor Distriktspræsidenter og Grensforstandere med deres Raadgivere fra de nordjyske Distrikter var forsamlede.

Til Stede var: Missionspræsident Orson B. West, København, Distriktspræsident Thorvald Jensen samt Peter Olsen, Aarhus. Grensforstander Emil Thomsen, Silkeborg, Grensforstander Marius Poulsen samt Enevold Nielsen, Randers. Grensforstander for Herning Gren, Jes. P. Jessen, Viborg, Distriktspræsident Henry Løjborg samt Arnold Bukke og Sardus Sørensen, Aalborg. Grensforstander for Brønderslev Gren Elmer Mørck, Aalborg, og Grensforstander Verner Andersen, Hjørring.

Mødet blev ledet af Orson B. West og blev aabnet med Afsyngelsen af Salmen »Kom alle I Guds Mænd«. Bøn ved Arnold Bukke.

Præsidenten udtalte sin Tak til Brødrene, fordi de var kommet til Stede ved dette Leder-Stævne og sammenlignede dette Møde med tidligere afholdte Missionærmøder. Broder West talte opmuntrende til Brødrene og udtalte sin Tak til dem og til alle Søkende for deres Loyalitet mod ham og Kirkens ledende Mænd. Han omtalte dernæst Tiendeloven og dens Betydning for hver enkelt samt de Velsignelser, der følger ved Efterlevelsen af dette Princip. Omtalte Præstedømmets Magt, specielt Salvelsen af Syge, og henstillede til Ældsterne at være paa Vagt, thi der vil i den kommende Tid blive stillet store Krav til dem; de bør udvise Kærlighed og Forstaaelse mod deres Medmennesker.

Efter at Broder West havde givet forskellige Vejledninger og Instruk-

ser angaaende Kirkens Arbejde, blev forskellige Spørgsmaal diskuteret og besvaret.

Derefter var der Vidnesbyrds møde, hvor alle de tilstedeværende bar deres Vidnesbyrd, og man følte tilfulde Herrens Hand over dette Møde.

Søndag den 8. Juni var der Møde Kl. 10, hvor alle de tilrejsende Brødre havde Lejlighed til at tale, og hvor Missionspræsidenten talte opmuntrende til Søkende og gav dem gode Formaninger for kommende Tider. Til Stede ved dette Møde var ca. 110.

Kl. 4 om Eftermiddagen var der Koncertgudstjeneste, hvor et indbudt Kor gav en ypperlig Koncert. Missionspræsidenten talte over Emnet: »Hvad er Mormonismen« og gav i korte, men klare Træk en Skildring af, hvorledes Joseph Smith havde faaet sin Habenbaring angaaende denne Kirkes Oprettelse, og gav en Skildring af Mormonernes Liv som et religiøst Folk. Til Stede ved dette Møde var ca. 200. S. S.

Husk Høstfesten i Deres Gren den 1. Sept.

Fra Missionsmarken.

Velsignelser:

Fastesøndag den 3. August 1941 blev Ældste Anders Christian Rasmussen og Hustrus lille Datter velsignet af Ældste Carlos E. Andersen og fik Navnet Lis Herdis Rasmussen. Lis blev født i København den 22. Maj 1941.

Den 13. Oktober 1940 blev Søster Karla Ahlgren Larsens lille Søn velsignet og fik Navnet Jørgen Lauritz Ahlgren Larsen. Jørgen blev født i Aarhus den 23. September 1940.

Daabshandlinger:

Den 3. August blev Ellen Marie Therkildsen, Elsegaard pr. Æbeltoft døbt af Ældste Emil Sandberg og fik Haandspaalæggelse af Ældste Jens Olsen og Reinholdt Fielding Sandberg, Aalborg døbt af Faderen Emil Sandberg, Haandspaalæggelse af samme. „Stjernen“ ønsker de to unge Søkende hjertelig velkommen i Kirken.

Bryllup i København:

Onsdag den 9. Juli blev en af vore kendte unge Søstre, Inger Aase Nielsen Frederiksen viet til Herr Svend Larsen af Missionspræsident Orson

B. West. „Stjernen“ ønsker det unge Par hjerteligt til Lykke og nedbeder Herrens rigeste Velsignelse over dem.

Dødsfald:

Den 31. Maj 1941 afgik Str. **Kristine Petersen Olin**, Aarhus ved Døden. Str. Olin blev født den 25. April 1888 i Randers og blev indlemmet i Kirken ved Daab af Ældste Jens C. Jensen den 25. April 1902.

Ære være Str. Olin's Minde!

Fødselsdage:

Den 30. August fyldte Ældste **Anders Peter Andersen**, Palleshave pr. Ringe, 66 Aar, samtidigt fejrede han 35 Aarsdagen for Indlemmelse i Kirken, idet han nedgik i Daabens hellige Vande den 6. August 1906. Ældste Andersen har en urokkelig Tro paa Evangeliet, hvad han har bevist ved at opdrage sine atten levende Børn i dets Lærdomme. Gud velsigne Broder Andersen og hans Familie.

Udflugter og Fester:

Torsdag den 17. Juli afholdt Den kvindelige Hjælpeforening i Aarhus en Udflugt til Skovpavillonen „Friheden“, hvortil ca. 25 Medlemmer og Venner havde givet Møde. Tiden blev benyttet til Boldspil og Lege af orskellig Beskaffenhed og Kl. 18,30 spiste man den medbragte Aftensmad. D. K. H. serverede Smørrebrødspakker og Sodavand. M. H.

Søndag den 27. Juli 1941 cyklede Kirkens Ungdom i Aalborg til Ingstrup i Vendsyssel for at besøge Broder Søren Olsen, i hvis Hjem, der blev afholdt et Husmøde. Nadveren blev administreret, og der blev holdt Taler af en Søster og to Brødre. Til Slut takkede Broder Olsen for Besøget og udtrykte sin Taknemmelighed over at være blevet forundt at blive Medlem af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Efter det gode og opbyggende Møde blev der serveret Aftensmad, hvorefter Turen atter gik mod Aalborg. E. M.

INDHOLD:

Apostel Richard R. Lymans Tale v. Foraarskonferenc. April 1941	109	Kirkens finansielle og statistiske Rapport for Aaret 1940.	117
Har vi Raad til at betale Tiende?	115	Et historisk Møde i Aalborg.	118
Efteraarskonferencerne	117	Fra Missionsmarken	107

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for Den danske Mission af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, udkommer en Gang maanedl.

Pris 25 Øre pr. Nummer, Kr. 2,75 pr. Aar.

Ansvarshavende Redaktør: *Orson B. West*, Priorvej 12, København F.